

ΕΙΡΩΝΕΙΑ Σ

Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεῖα δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς τύπῳ λαβεῖν, προσποιήσεις ἐπὶ χειρὸν πράξεων καὶ λόγων, ὁ δὲ εἴρων τοιοῦτός τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, οὐ μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα, καὶ τούτοις συλλυπεῖσθαι ἠττωμένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς αὐτὸν κακῶς λέγουσι καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτοῦ λεγομένοις. καὶ πρὸς τοὺς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακτοῦντας πρῶως διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλομένοις προστάξαι ἐπανελθεῖν. καὶ μηδὲν ὦν πράττει ὁμολογῆσαι, ἀλλὰ φῆσαι βουλευέσθαι· καὶ προσποιήσασθαι ἄρτι παραγεγονέναι καὶ ὄψε γενέσθαι αὐτὸν καὶ μαλακισθῆναι. καὶ πρὸς τοὺς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας (φῆσαι ὡς οὐδὲν ἔχει, καὶ πωλῶν φῆσαι), ὡς οὐ πωλεῖ, καὶ μὴ πωλῶν φῆσαι πωλεῖν· καὶ ἀκούσας τι μὴ προσποιεῖσθαι, καὶ ἰδὼν φῆσαι μὴ ἐωρακέναι, καὶ ὁμολογήσας μὴ μεμνηῆσθαι· καὶ τὰ μὲν σκέψασθαι φάσκειν, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δ' ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς οὕτω διαλογίσασθαι. καὶ τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ λόγου χρῆσθαι· 'οὐ πιστεύω', 'οὐχ ὑπολαμβάνω', 'ἐκπλήττομαι' καὶ 'λέγεις αὐτὸν ἕτερον γεγονέναι', 'καὶ μὴν οὐ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξήκει παράδοξόν μοι τὸ πράγμα' 'ἄλλω τινὶ λέγε ὅπως δὲ σοὶ ἀπιστήσω ἢ ἐκείνου καταγνώ, ἀποροῦμαι' 'ἀλλ' ὄρα, μὴ σὺ θᾶπτον πιστεύεις'. H (A)